STRENA KAL. IANVAR.

CIↃ IↃ CXVI.

AD ILLVSTRISS. VIRVM. DN. IACOBVM HAYVM DOMINVM AC BARONEM DE SALEY,

REGI A SACRATIORI PVRPVRA, ET PROTOVESTIARIVM, communem literatorum Mecænatem.

¶ THOMA DEMPSTERO I.C. Historico Regio Authore.

LONDINI
Excudebat IOHANNES BILLIVS. 1616.

A

STRENA KAL.
IANVAR.

CIↃ IↃ CXVI.

S Tato recurſu temporis feſti, dicant
T ibi Camænæ munus, atque vltro tuum
R ogant fauorem, fama nam te vnum canit
E t literati prædicant charum ſibi,
N atum benigno ſidere vt Muſas iuues.
A pollo meritum laudati, & grates agit

I nſigne munus ſæpe quod tribuas ſuis,
A tque in ſupremo ſortis humanæ ſtatu,
C vm rege ſolo ſis minor, animum geras
O pes ſupra, miratur, & proſperrimo
B ene apprecatus, te ſalutat omine:
O mneſque Pindi delicias ſoli tibi

H oc munere offert, quem facit ſeries patrum
A vique clari nobilem, atque hoſtis graui
I vgo repulſus, longa progenies quidem
O rtu decoro ſanguinis, dum a patria

B Arbara recedit natio, & campo fugax
A bit cruento, nobilis ſed tu magis
R egi probaſti, & ciuibus cunctis fidem.
O! Te fauente liceat abijſſe hoc ſolo.
N on vlla tanto munere, vt viuam, imparem,
I ani nec immemorem huius efficiet dies.

AD AVGVSTISS. POTENTISS. REGEM.

ERgone damnatis ego ſidera verſa querelis
Exagito? votique reus ter ſurda laceſſo
Numina? nec patrio dudum exaudita Tonanti
VOTA, preceſque meæ? dum ſexta recolligit ignes
Cynthia, me ſors fruſtratis ambagibus actum
Diſtinet à ſtudijs, & ſpe blanditur inerti,
Et famæ illudit. Quæ trux iniuria dirum
Præſtitit officium? cur Regis verſa voluntas
Tam ſubito caſu, ſperataque gratia fluxit,
Et prope deſtituit? Thema an genitabilis horæ
Obſtitit, inſcripto facies & diſſona cælo,
Lumine num ſtellæ natum videre maligno?
Sed mihi Mars, ſed Mercurius, ſed Iupiter ore
Regali, charum promittit regibus ortum,
Naſcentiq; fauens, ſpatioſum circinat orbem.
Carmine an offenſa eſt, & ſunt hæc veſtra ſorores
Crimina Pierides, quas falſa intexere chartis
Non puduit, mentituris & inania biblis
Condere? Ter magni ſed vera encomia regis
Pagina noſtra habuit, nulliq; obnoxia fuco
Nomina, quæ poterunt ſeri laudare nepotes,
Quæ fruſtra attentat liuor furialibus auſis,
More gygantæo temerans cæleſtia linguis.
Principis anne animus Muſis auerſus, & illa
Sordet honorato quæ ſplendet Apolline turma,
Nullaq; virtuti ſtatuuntur præmia digna,

 Calca-

Calcatæq; iacent nullis & honoribus artes
Vindice quæ sueuere illo caput ante leuare?
Vnica at à cunis cura est coluisse camęnas,
Et quicunque sacro delibat fonte liquorem
Virgineum, aut casta complectitur orgia mente.
At malè displicuit fortasse ignobilis ortus,
Contemptumq; genus, curis regalibus impar,
Indignumq; legi? Sed enim clarissima gentis
Fax mihi pręradiat, titulisque insignis auitis
Tollo caput, patrum generosaq; stemmata iacto,
Queis pręfecturæ titulo Buchania pridem
Paruit, & modico quæ surgit Banfia colle,
Notaq; Dempsteris per sæcula Deurona quinque,
Illic ampla domus, turritaq; męnia pinnis
Stant mihi, & à proauis dimissum stemma, paterni
Hic tituli, & patrio numerosi more clientes.
Forte tenax manus est, & dextera parca monarchæ,
Atque exhausta nouis æraria regia damnis,
Et victus sumptu fiscus? Sed prodiga nulli
Mens magis, electis quippe omnia donat amicis
Verus Alexander, regni contentus honore,
Inque animis hominum veras sibi ponere dudum
Sueuit opes: Comites illinc pędiuite censu,
Isthic Barones, quos vexit ad ardua virtus,
Et fauor, hic Equitum fulget longissimus ordo,
Nobiliumque greges alij, donante IACOBO,
Qui iam diuitias amplas, titulosque decoros
Sortiti, regem largumque bonumque loquuntur.
An studijs nostris tacitum atque ignobile nomen,
Quod rex contemnat, cui multos præferat aula.

Et

Et docti ignorent? Sed me Lutetia claris
Annumerat, mea Palladiæ sunt nota Tholosæ
Nomina, me vitreo quæ lucet fonte Nemausus
Obseruat, libris Germania, & vtraq; nouit
Hesperia, Orchestram quatio seu syrmate longo,
Siue stylo heroo chartas implere capaces,
Seu numero traxisse libet grauiore seueros,
Pagina censoris seu poscat adultera virgam,
Quæ male pugnabat blattis, Romana vetustas
Reddita splendori prisco me vindice gaudet,
Claudianum, Ælianum, famaq; minore Corippum
Qui leget, agnoscet genium. Sed maxime princeps
Num censura tua hæc, NEMO TE DOCTIUS ISTA
SCRIPSERIT, HISTORICI NOSTRI TV NOMEN
HABETO.

Ergo quid auertit sensus, quis nubila menti
Induit, & desperata caligine solem
Obduxit? cum sperarem faustissima, nigro
Turbine conuoluens non læta fronte Tonantem?
Agnosco inuidiæ rabiem, liuoris acerbi
Tela, venenatis medicataq; toxica linguis.
Non video dextram, sed vulnera fortius acta
Sentio, Achillææ ferrum quam cuspidis egit.

Ecce hostile fremens odium, spumante veneno,
Improba dum absentis torreret corpora febris,
Et calor Ætnæo coqueret furiosior antro,
Me male traduxit, simulataq; crimina finxit
Forsitan, vt facilis posset me odisse monarcha:
Sic rosa cantharides inter, sic lilia duris
Surgunt mixta rubis. Sed nil moror ista nocentum

Consilia, & frangi turpe est à sorte maligna.
Altior est mihi mens, supra & ludibria sensus,
Talia nec curat Princeps obiecta libenter,
Forsan venturis olim placatior annis,
Dum Prosagogidæ, dumq; aulica MVSCA facessant,
Nec iam opplere velint aures rumore sinistro,
Et mihi honos, & opes, studiorum & nobile nomen,
Dent modò fata dies, venient regione remota,
Et liber calamo campus, quo currere possit,
Egregiosq; loqui Reges, exactaq; sæcla,
Et placido optatam componere fine senectam.
Salue ergo æternum (Princeps Auguste,) quietus
Et fœlix regnes, munitus amore tuorum,
Et tua possideant non nati sceptra nepotes,
Imperium latum genti cessura Britannæ.

AD ILLVSTREM VIRVM D. ROBERTVM HAYVM IACOBI FRATREM REGI A PVRPVRA.

QVærebam, qui subsidium mihi ferret, & aurem
Accommodaret Principis,
Et Pæan, Hayos adeas, par nobile fratrum,
Meo dicatos numini:
Illi alios fouere meos. Tu perge mereri,
Deiq; verba fac rata.
Sic qui homines pridem officio vincire solebas,
Iam numen ipsum hoc obliga.